

Pressen, henstillede jeg til den højtærede Kirkeminister, om Ministeren ikke vilde finde det rettest, forinden der foretoges videre i Sagen, at forelægge Spørgsmaalet for den Repræsentation, som Kirken i Øjeblikket har, nemlig Menighedsraadene. Den højtærede Kirkeminister gav sin Tilslutning til Tanken, og jeg vil gerne bringe den højtærede Minister min Tak for, at disse Spørgsmaal er blevet sendt ud til Menighedsraadene. Det forekommer mig at være en Praksis, der maa indføres i kirkelige Sager, at Menighedsraadene bliver spurgt. Menighedsraadene blev altsaa her spurgt, og de har svaret. Efter de indgaaede Svar ligger Sagen saaledes, at paa det første Spørgsmaal, som var stillet, nemlig om Menighedsraadene kunde anse det for ønskeligt, at Kvinder blev ansat som Præster i al Almindelighed, har Menighedsraadene med et rundt Tal afgivet 11 000 Nej og 2 000 Ja, og paa det andet Spørgsmaal, om Menighedsraadene kunde tænke sig, at der i ganske særlige Stillinger, hvor der kun var kvindelige Medlemmer at betjene, ansattes kvindelige Præster, har Menighedsraadene svaret omtrent 8 000 Nej og noget over 5 000 Ja. Det vil altsaa sige, at Menighedsraadene har givet et ganske utvetydigt Svar om, at de ikke finder det ønskeligt, at der overhovedet i den danske Folkekirke ansættes kvindelige Præster.

Dermed burde jo i og for sig Spørgsmaalet have været afgjort. Jeg vil ikke dermed sige, at Ministeren ikke skulde have forelagt det foreliggende Lovforslag. Det vil jeg anse for rimeligt, saa meget mere som den nuværende Regerings Parti jo har paa sit Program, at der skal være Frihed i Forholdet mellem Stat og Kirke i det hele taget, og denne Sag ogsaa tidligere har været tiltraadt fra Socialdemokraternes Side. Men jeg anser det for rimeligt, at Menighedsraadenes Svar vil blive afgørende for Rigsdagen. Jeg gaar nemlig ud fra, at det ikke kan være Rigsdagens Mening at ville paatvinge Menighederne indenfor den danske Folkekirke en Ordning, som Menigheden igennem sine valgte Raad har erklæret sig afgjort imod. Dette maa anses for utænkeligt.

Det er af en tidligere Taler beklaget, at der var en saa kort Frist til at forhandle om Spørgsmaalet, inden Svarene skulde være inde. Det er jo i og for sig rigtigt. Der blev anført af det ærede Medlem, som omtalte dette Forhold, at der f. Eks. i Præsteforeningens Blad — tror jeg det var — ikke var Tid til at fremkomme med en Redegørelse eller faa ført en indgaaende Forhandling

angaaende Spørgsmaalet. Det vil altid være vanskeligt at kunne faa noget saadant behandlet i et Blad, som kun udkommer en Gang om Maaneden. Derimod har Spørgsmaalet været ret indgaaende behandlet i „Kristeligt Dagblad“, som har stillet sine Spalter til Raadighed for Behandlingen af dette Spørgsmaal, og som sikkert har talt paa det store Flertal af Menighedernes Vegne her i Landet, naar ogsaa det har udtalt sig imod det ønskelige i Ansættelsen af kvindelige Præster.

Det er ikke blot Menighedsraadene, der er blevet spurgt og har svaret. Ogsaa Biskopperne er blevet spurgt og har svaret. Nogle af dem har svaret et ganske klart Nej, og jeg vil ikke undlade at udtale min Anerkendelse af disse Bispers Svar. De har svaret saaledes, at man ved, hvad deres Opfattelse er, og deres Udtalelser kan forstaaes. Andre af Biskopperne har svaret efter den kendte Regel: Paa den ene Side og paa den anden Side. Jeg vilde ønske, at vore Biskopper i kirkelige Spørgsmaal vilde svare ganske klart ja eller nej, saaledes at man vidste, hvad deres Mening og Opfattelse var. Det teologiske Fakultet er ogsaa blevet spurgt og har svaret, og dets Svar er ganske klart og tydeligt et Nej. Disse Svar, dels fra Menighedsraadene, dels fra Biskopperne og fra det teologiske Fakultet, mener jeg maa veje meget betydeligt ved Afstemningen her i dette Ting og faa Vægtskaalen til at synke til den Side, at der ikke gives Adgang for kvindelige Præster paa nærværende Tidspunkt.

Nu omfatter Lovforslaget kun et enkelt Embede, nemlig Stillingen som kvindelig Præst ved Christianshavns Fængsel. Der er ganske vist i Lovforslaget nævnt, at der ogsaa skulde kunne ansættes kvindelige Præster andetsteds, hvor det særlig var kvindelige Menighedsmedlemmer, der skulde betjenes, men saa vidt mig bekendt foreligger der ikke Steder, hvor der er ansat særlige Præster ved Anstalter for Kvinder af nogen Art. Ved Hospitaler, hvor der er ansat Præster, er der jo en blandet Forsamling af saavel Mænd som Kvinder at betjene. Saa vidt mig bekendt, er Christianshavns Fængsel det eneste Sted, hvor der i Øjeblikket kan være Tale om at ansætte en Kvinde som Præst.

Men det Spørgsmaal, det her drejer sig om, er jo egentlig talt ikke det, hvorvidt det kunde være ønskeligt, at der ansattes en Kvinde til at betjene disse Fanger, men Grundspørgsmaalet er, hvorvidt man ønsker indenfor den danske Folkekirke at gaa til det, som ogsaa det ærede Medlem Hr.